

# РЕШЕНИЕ

№ 1739

гр. София, 13.03.2013 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 15.02.2013 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков**

**ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева**

**Светлана Димитрова**

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **9551** по описа за **2012** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Териториална дирекция на НАП – С., чрез процесуален представител мл.юрк.А.-Н., срещу решение от 05.09.2012 г., постановено по н.а.х.д. № 23612/2011 г. от СРС, НК – 112-ти състав.

С обжалваното решение е отменено Наказателно постановление № 05-249, издадено на 21.10.2011 г. от директора на офис „С.” при териториална дирекция на НАП-С., с което на основание чл.355, ал.3 /отм./ от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ на А. С. Г., в качеството му на управител на [фирма] е наложено административно наказание „глоба” в размер на 937,43 лв. за нарушение на чл.7, ал.3 от КСО във вр.чл. 3, ал.1, т.1от Наредба Н-8/29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените от тях лица, както и самоосигуряващите се лица.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно, тъй като е постановено в нарушение на материалния закон. Поддържа се, че ответникът е бил управител на търговското дружество към момента на извършване на проверката и следователно е административнонаказателно отговорно лице.

Ответникът чрез процесуалния си представител адв. Д. оспорва жалбата като неоснователна.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за неправилност на решението на СРС.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна

Въззивната инстанция, след като е обсъдила събраните по делото доказателства, приема фактическа обстановка, която е безспорна между страните. Установено е по несъмнен начин, че управителят на ответното търговско дружество не е изпълнил задължението си по чл.7, ал.3, КСО /отм.,но в сила към момента на извършване на нарушението/, като за м.юли 2010 г. е начислил трудови възнаграждения, но не е внесъл съответните осигурителни вноски в размер на 937,43 лв.

За да отмени наказателното постановление въззивната инстанция е приела, че то е постановено в нарушение на материалния закон. Този извод на съда е правилен. Съгласно чл.355, ал.3 КСО /отм., но в сила към датата на издаване НП/ длъжностно лице, което начисли, не начисли и/или разреши изплащането на възнаграждения, без да са внесени дължимите за тях осигурителни вноски, се наказва с глоба в размер на невнесените осигурителни вноски, но не повече от 20 000 лв. Следователно административнонаказателно отговорно е физическо лице, което по силата на предоставените му компетенции е начислило възнаграждения без да внесе дължимите осигурителни вноски. В настоящия случай това е управителя на търговското дружество.

По делото е безспорно установено, че към датата на извършване на нарушението ответникът Г. не е бил управител на дружеството. Той е бил избран за такъв на 23.03.2011 г.и следователно не е извършител на нарушението, извършено на 01.09.2010 г., когато е изтекъл срокът за внасяне дължимите осигуровки. Въз основа на гореизложеното правилно въззивната инстанция е приела, че неправилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на А. Г..

Районният съд е постановил валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон решение, което следва да бъде оставено в сила. Наведените касационни оплаквания не намират опора в доказателствата по делото и са неоснователни. Обжалваното решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК , вр. с чл. 63,ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град,I-ви касационен състав

### РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 05.09.2012 г., постановено по н.а.х.д.№ 23612/2011 г. от СРС, НК – 112-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: